

32001R0090

L 14/22

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

18.1.2001

**UREDBA KOMISIJE (ES) št. 90/2001**

z dne 17. januarja 2001

**o spremembi Uredbe (ES) št. 800/1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za žita (<sup>1</sup>), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1666/2000 (<sup>2</sup>), in zlasti členov 13 in 21 Uredbe ter ustreznih določb drugih uredb o skupni ureditvi trgov za kmetijske proizvode,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za proizvode, ki se izvažajo v razsutem stanju ali v nestandardnih enotah, pri katerih velja, da njihova točna neto masa ni znana preden se prevozno sredstvo ne naloži, člen 5(6) Uredbe Komisije (ES) št. 800/1999 (<sup>3</sup>), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1557/2000 (<sup>4</sup>), predvideva znižanje nadomestila, če se ugotovi, da je dejansko naložena neto masa manjša od nekega odstotka ocenjene neto mase. Pri uporabi te določbe pa je treba upoštevati omejitve pri prevozu po morju ali celinskih vodah. Za proizvode, ki se izvažajo v razsutem stanju, se lahko zgodi, da se prijavljenih količin ne naloži v celoti, predvsem, kadar se oseba, odgovorna za prevozno sredstvo, odloči natovarjanje zaustaviti iz tehničnih razlogov ali če drugi izvozniki naložijo več, kakor je bilo pričakovano.
- (2) Ker se nekateri kosi prašičjega mesa ne embalirajo in tudi po naravi niso standardizirani, bi bilo potrebno kategorijo nestandardnih enot razširiti, da se vključijo ti proizvodi.
- (3) V zvezi s konceptom „kraj nalaganja“ številne administrativne in komercialne okoliščine vplivajo na zunanjo trgovino s kmetijskimi proizvodi; zelo težko je torej določiti eno pravilo, državam članicam pa bi bilo treba omogočiti, da se odločijo za najbolj primeren kraj za izvajanje fizičnih pregledov izvoženih kmetijskih proizvodov, ki so upravičeni do izvoznega nadomestila. Zato je posebno primerno, da se kraj nalaganja določi drugače in sicer glede na to, ali je blago naloženo v zabojnikih ali nasprotno, v razsutem stanju, vrečah ali kartonih, in ne naknadno naloženo v zabojnike. V upravičenih primerih bi se moralo carinskim organom dovoliti, da sprejmejo predložitev izvozne deklaracije za kmetijske

proizvode, ki so upravičeni do nadomestila, v carinskem uradu, ki ni urad, pristojen za kraj, kjer so proizvodi naloženi.

- (4) Predvideti je potrebno, da se proizvodi v okviru sistema ponovnega uvoza blaga ponovno vnesejo bodisi prek države članice porekla proizvodov bodisi prek države članice prvotnega izvoza.
- (5) Uredbo (ES) št. 800/1999 bi bilo zato treba spremeniti.
- (6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenji vseh zadevnih Upravljalnih odborov

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

*Člen 1*

Uredba (ES) št. 800/1999 se spremeni:

1. Besedilo sedanjega tretjega pododstavka člena 5(6) se nadomesti z naslednjim:

„Za količine, ki presegajo 110 % ocenjene neto mase, se nadomestilo ne odobri. Če dejansko naložena masa znaša manj kot 90 % ocenjene neto mase, se nadomestilo za dejansko naloženo neto maso zmanjša za 10 % razlike med nadomestilom za 90 % ocenjene neto mase in nadomestilom za dejansko naloženo maso. Pri izvozu po morju ali plovnih celinskih vodah, če izvoznik lahko predloži podpisano dokazilo osebe, pristojne za prevozno sredstvo, da zaradi omejitev, značilnih za ta tip prevoza, ali zaradi tega, ker so drugi izvozniki naložili preveč, ni mogel naložiti vsega svojega blaga, se nadomestilo izplača za dejansko naloženo neto maso. Ta pododstavek se uporablja, če je izvoznik uporabljal postopek hišnega carinjenja, predviden v členu 283 Uredbe (EGS) št. 2454/93, pod pogojem, da so carinski organi odobrili popravek evidenc, kamor so bili vnešeni izvoženi proizvodi.“

2. Besedilo sedanjega četrtega pododstavka člena 5(6) se nadomesti z naslednjim:

„Za nestandardne enote se štejejo naslednje: žive živali, celi trupi, polovice, četrti, prednji deli, stegna, šunke, plečeta, prsi s potrebušino in ledja.“

(<sup>1</sup>) UL L 181, 1.7.1992, str. 21.

(<sup>2</sup>) UL L 193, 29.7.2000, str. 1.

(<sup>3</sup>) UL L 102, 17.4.1999, str. 11.

(<sup>4</sup>) UL L 179, 18.7.2000, str. 6.

## 3. Člen 5(7) se nadomesti:

„7. Vse osebe, ki izvažajo proizvode, za katere zahtevajo nadomestilo, morajo:

- (a) vložiti izvozno deklaracijo pri pristojnem carinskem uradu v kraju, v katerem bodo proizvodi naloženi za odpremo za izvoz;
- (b) najmanj 24 ur pred začetkom nalaganja obvestiti carinski urad in navesti pričakovano trajanje nalaganja. Pristojni organi lahko določijo drugačen rok od 24 ur.

Kraj nalaganja za odpremo proizvodov, namenjenih za izvoz, je lahko:

- v primeru proizvodov, ki se izvažajo v zabojnikih, kraj, kjer so naloženi v zabojnike,
- v primeru proizvodov, ki se izvažajo v razsutem stanju, vrečah, kartonih, zabojih, steklenicah, itd., in se ne naložijo v zabojnike, kraj, kjer se naloži prevozno sredstvo, s katerim bodo zapustili carinsko območje Skupnosti.

Pristojni carinski urad lahko dovoli nalaganje po sprejetju izvozne deklaracije, pred pretekom časovnega roka iz točke (b).

Pristojni carinski urad mora imeti možnost fizičnega pregleda in ugotavljanja istovetnosti blaga za prevoz do urada izstopa iz carinskega območja Skupnosti.

Če se iz administrativnih ali drugih utemeljenih razlogov prvi pododstavek ne more uporabiti, se lahko izvozna deklaracija predloži samo pri pristojnem carinskem uradu v zadevni državi članici in, kjer se fizični pregled izvrši v skladu z Uredbo (EGS) št. 386/90, je treba prijavljeno blago v celoti raztovoriti. Blaga ni treba v celoti raztovoriti, če pristojni organi lahko kljub temu izvedejo temeljit fizičen pregled.“

## 4. Zadnji pododstavek člena 25(3) se nadomesti z naslednjim:

„Ta določba se uporablja samo, kadar se v državi članici, v kateri se je sprejela izvozna deklaracija za prvotni izvoz, uporablja sistem ponovnega uvoza blaga, ali v državi članici porekla v skladu s členom 15 Direktive Sveta 97/78/ES (\*) o določitvi načel glede organizacije veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav.

(\*) UL L 24, 30.1.1998, str. 9.“

## Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Na zahtevo izvoznika se člen 1(1) uporablja za tiste primere datotek o nadomestilih, ki se v času uveljavitve te uredbe še niso zaprle.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. januarja 2001

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije